

Сръбско коварство.

(Истинска случка)

Отидохъ съ родителитѣ си въ болницата при раненитѣ български герои, за да имъ раздадемъ подаръци, като обиколихме почти всички кровати, спрѣхме се прѣдъ единъ, на който лежеше войникъ съ счупена костъ въ рамото.

Слѣдъ като запитахъ за името му и отъ гдѣ е, на което ни отговори, майка ми го запита: „Кждѣ получихте раната?“

— Въ едно сръбско село — отговори ранения.

Заинтересовани отъ тоя отговоръ ние го помолихме да ни разкаже по-подробно случката при раняването си; войника съ удоволствие прие желанието ни и почна да разказва:

— Връщахъ се отъ отпускъ, започна той, минавахъ край едно сръбско село и се отбихъ въ една доста голѣма кѣща, защото бѣше привечеръ, а по тия мѣста, опасно е да се пѣтува нощѣ. На вратата ме посрѣщнаха старци, баба и дѣдо — поканиха ме любезно да влѣза, нагостиха ме добръ и ме въведоха въ една доста подозрителна стая; но азъ бѣхъ уморенъ много и си легнахъ. Бабата, която ме въведе, взе свѣщъта и излѣзе.

Незнамъ колко съмъ спалъ, но събудиме жаждата, станавъ, запалихъ една клѣчка кибритъ, която скѣтахъ въ джеба си; напихъ се и рѣкохъ да си легна, но внезапно трѣпнахъ. Подъ юрото на кревата се подаваше една желта и костелява рѣжа! Като дигнахъ юрото, що да видя: Единъ български войникъ убитъ и нацѣпенъ, лежи подъ кревата! Обвзе ме страхъ и ужасъ, но слѣдъ врѣме се попокопихъ. Усѣмнѣнъ, какво и менъ ще сполѣти сѣщата участъ, взехъ въ рѣцѣ нацѣпления трупъ и го положихъ прѣдпазливо на кревата, завихъ го съ покривката, тъй че само главата му да се види.

Натѣгнахъ ножа на пушката си, и тъй пригответъ легнахъ подъ кревата да чакамъ. . .

Не чакахъ дълго врѣме.

Тѣкмо сръднощъ, вратата на стаята ми се отвори и на прага се изправи огромната фигура на единъ сѣрбинъ съ сѣкира въ рѣжа. Той полека, на прѣсти пристѣпи къмъ леглото ми и като